

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 953

гр. София, 21.10.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на двадесет и първи октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галя Георгиева

Членове: Даниела Росенова
Красимира Райчева

като разгледа докладваното от Красимира Райчева Въззивно частно наказателно дело № 20221000601090 по описа за 2022 година

На основание чл. 33, ал. 5 от НПК настоящите мотиви по определението са изготвени от председателя на състава – съдия Галя Георгиева

Делото е образувано по жалба на осъдения А. В. К., изтърпяващ наказание в затвора в гр. Бобов дол, който е обжалвал определение на СГС, постановено на 05.09.2022 г., с което СГС е прекратил производството по ЧНД 2268/2022 г. по описа на СГС, 31 състав и изпратил делото по компетентност на СГП. Частната жалба на осъденото лице навежда оплаквания за незаконосъобразност на определението и отново изразява недоволство, че съдът не се е произнесъл по искането му по чл. 59 от НК. Към частната жалба осъденото лице е приложило копие от постановление на прокурор от СРП, което постановление на 31.12.2021 г. СРП е сезирала СГП с искането на осъденото лице за приложение на чл. 59 от НК.

СГП е получила препис от жалбата на осъдения К., но по делото не е постъпило писмено възражение.

АС-София в своето мнозинство на състава, като се занима с оплакванията в жалбата и при направената служебна проверка, приема следното:

Частната жалба е недопустима.

НЧД № 2268/2022 е било образувано в СГС като производство по чл. 306, ал. 1, т. 1 от НПК и в това производство е била изявена претенция за приспадане на предварително задържане по реда на чл. 59 от НК.

В хода на делото и в съдебното заседание, проведено на 05.09.2022 осъденото лице изрично е заявило и конкретизирало своето искане, като такова само по чл. 59 от НК (л. 84 от НЧД № 2268/2022). Едва след като пред СГС молителят е уточнил и конкретизирал искането си първата инстанция правилно е определила основанието на така депозираното искане и е приела,

че същото е недопустимо, тъй като компетентен да се произнесе по чл. 59, ал. 1 от НК се явява по реда на чл. 417 от НПК прокурора – в случая прокурор от СГП.

Нормата на чл. 417 от НПК е категорична относно компетенциите на прокурора. Тя има предвид случаите, в които с присъдата съдът е пропуснал да приложи чл. 59 от НК. Процесуален ред след постановяване на присъдата за приспадане от определеното на осъденото лице наказание на времето, през което той е бил задържан или по отношение на него е имало взета мярка за неотклонение домашен арест е този по чл. 417 от НПК. Би могло и в хипотезата на чл. 306 от НПК при групиране на наказанията също да бъде приложен чл. 59 от НК. В случая обаче не се е развило производство по чл. 306, ал. 1, т. 1 от НПК и съдът не е сезиран с такова искане. Напротив, осъденото лице изрично е заявило в какви рамки и в какъв обем е неговото искане, т.е. основанието за образуване на делото е променено в хода на самото дело. При изрично заявеното искане на осъденото лице за приложение на чл. 59 от НК правилно първоинстанционният съд е преценил, че не е компетентен по това искане, а то е изцяло в компетенцията на прокурора от СГП, който се занимава с изпълнение на наказанието лишаване от свобода.

Впрочем от приложеното към въззивната частна жалба, макар и недопустима, постановление на прокурор от СРП от 29.12.2021 г. става ясно, че К. е сезирал районната прокуратура, която от своя страна правилно е изпратила материалите и искането му по компетентност на прокурор при СГП. Съдът не може да контролира до колко прокуратурата е приложила чл. 59 от НК в процедура по чл. 417 от НПК. Действията обаче на съдебния състав от СГС по преценка на компетентността по конкретното искане на осъдения К. са правилни.

Определението след промяна на основанието за образуване на делото, с което се прекратява производството се изпраща на СГП по компетентност не е от кръга на тези, които подлежат на въззивен контрол по реда на глава 22 от НПК. Това определение не е и от категорията на тези, които въззивният съд контролира по реда на глава 21 от НПК. Ето защо това определение не е изрично предвидено, че подлежи на обжалване, защото по същество то не попада в актовете, посочени в чл. 341, ал. 1 от НПК. С промяната на основанието, посочено от лишения от свобода К. в молбата, с която сезира СГС, входирана на 10.06.2022 г., това производство престава да бъде такова по чл. 306, ал. 1, т. 1 от НПК.

Поради всички изложени съображения настоящата съдебна инстанция в своето мнозинство на състава счита, че не следва да се занимава с оплакванията във въззивната жалба, а същата да бъде оставена без разглеждане, производството по делото прекратено, делото върнато на СГС, за да бъде изпълнено определението на първоинстанционния съд и молбата на осъденото лице изпратено по компетентност на СГП. Водим от горното АС-София в мнозинството на настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ частна жалба на осъдения А. В. К. против определение на СГС, 31 състав, постановено на 05.09.2022 г. по НЧД № 2268/2022 г., с което е прекратено производството по делото и е постановено молбата на осъденото лице А. В. К. да бъде изпратена на СГП за произнасяне по реда на чл. 417 от НПК

Определението е окончателно и е подписано с особено мнение от съдията докладчик – Красимира Райчева

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____